

# ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 28

## ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1844.

22 'Οκτωβρίου.

### ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πέντε τῶν παρὰ τοῦ ἐν Χαλκίδι ἐδρεύσαντος δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὴν 1<sup>η</sup> καὶ 2<sup>η</sup> τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1844. — Δηλοποιήσεις καταδικῶν 4) πέντε τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως. — 2) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδ. εἰσαγγελέως. — Κλητήρια ἐπικρίματα τρία τῶν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῶν. — Κατασχέτηρια 4) ἑπτὰ τῶν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελ. ἀνακριτῶν. — 2) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελ. ἀνακριτοῦ. — Προγράμματα δύο τοῦ προέδρου τῶν ἐν Τριπλίτῃ πρωτοδικῶν. — Ἀποφάσεις 4) δύο τοῦ ἐν Πάτραις δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 2) τοῦ ἐν Λαμίᾳ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — Κοινοποιήσεις.

### ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

(Ἐλήφθη τὴν 14 'Οκτωβρίου.)

(Ἀριθ. βιβλίου καταχωρίσεως 406.)

'Ο παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Καταδικαί ἀπαγγελλοῦσαι παρὰ τοῦ ἐν Χαλκίδι ἐδρεύσαντος δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὴν 1<sup>η</sup> καὶ 2<sup>η</sup> τριμηνίαν τοῦ 1844.

Ἀριθ. ἀφ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ καταδίκου.	Πράξις δι' ἣν κατεδικάσθη.	Χρόνος καὶ τόπος τῆς πράξεως.	Ἡμερομηνία τῆς ἀποφάσεως.	Ποινὴ εἰς ἣν κατεδικάσθη.	Ἄρθρα τοῦ ποιν. Νόμου.
4	Γεώργιος Σ. Πινιάτας, κάτοικος εἰς Ἀθήνας.	'Αναίρεσις γενομένη, καθ' ἣν ἡ ἐνέργεια τοῦ λογικοῦ τοῦ ἤτο τεταραγμένη.	4 — 5 Ἀπριλίου 1844 ἐν Ἀθήναις.	2 Ἰουνίου 1844.	6 ἐτῶν εἰρκτή.	293 § 2 καὶ 87 Π. Ν.
2	Ἰωάννης Κολοβατιανός, κάτοικος εἰς Ἀμφισσάν.	Κλοπὴ διὰ ῥήξεως εἰς κατοικημένον κτήριον.	20 — 21 Ἰουλίου 1844 ἐν Γαλαξιδίῳ.	15 Μαΐου 1844.	5 ἐτῶν εἰρκτή.	374 § 3.
3	Πάνος Πριάρης, κάτοικος εἰς Δούμισταν.	Ληστεία εἰς δημόσιον ὁδόν.	Κατὰ τὸν Ἰουλ. τοῦ 1840 εἰς τὸ χωρίον Σαρδιανίαν.	26 Μαΐου 1844.	Δεσμὰ διὰ βίου.	365 § 5.
4	Ἀνδρέας Καλεπούρης, κάτοικος εἰς Ἀετῶν.	Ψευδορκία γενομένη καθ' ἣν ἡ σιγμὴ ἢ ἐνέργεια τοῦ λογικοῦ τοῦ ἤτο τεταραγμένη.	22 Νοεμβρίου 1844, ἐν Μεσολογγίῳ.	28 Μαΐου 1844.	2 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν φυλάκισιν.	265, ἐδ. 4, κοιχ. Β. 87.
5	Ἰππότης τις.	Κλοπὴ μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχ. ἀλλὰ τὰς 20.	28 — 29 Ὀκτωβρ. 1840, ἐν Μεσολογγίῳ.	29 Μαΐου 1844.	10 μηνῶν φυλάκισιν.	374.
6	Γεωργαντᾶς Γιαμαρέλος, κάτοικος εἰς Κουτρολομετόχι.	Κλοπὴ δι' ἐξωτερικῆς ῥήξεως εἰς κατοικημένον κτήριον καὶ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμάς.	13 — 14 Νοεμβρ. 1840, εἰς Μετόχιον τῆς Εὐβοίας.	20 Μαΐου 1844.	5 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν εἰρκτή.	374 § 3 καὶ 9.
7	Ἀνδρέας Π. Παλιάκος, κάτοικος εἰς Δράττι τῆς Εὐβοίας.	Ληστεία δι' εἰσχωρήσεως ἐν νυκτὶ εἰς κατοικίαν καὶ μὲ ἀίχλας.	48 — 49 Φεβρουαρ. 1844, πλησίον τοῦ Μεντεσίδου.	10 Ἰουν. 1844.	40 ἐτῶν καὶ ἐνδὸς μηνὸς δεσμᾶ.	366 § 4 καὶ 4.
8	Νικόλαος Κουτζούκος, κάτοικος εἰς Δράττι.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.
9	Δῆμος Χριστοδούλου Κιαπέκος, κάτοικος εἰς Μεντοῦδι τῆς Εὐβοίας.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.
10	Χρῆστος Ἰωάννου, κάτοικος εἰς Μαυρομάτι τῶν Θηβῶν.	Ληστεία εἰς δημόσιον ὁδὸν μὲ χρῆσιν ὄπλων συνοδευθεῖσαι μὲ βασάνους καὶ φρόνους. Ἀντιστάσεις θίχαι κατὰ τῶν ὑπηρετῶν τῆς ἀρχῆς συνοδευθεῖσαι μὲ φρόνους.	Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπριλ. καὶ Μαΐον τοῦ 1844, εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.	7 Ἰουνίου 1844.	Εἰς θάνατον.	364 § 4, 2 καὶ 3. 169 § 4, 288.
11	Ἰωάννης Κραντῆς, ποιμὴν, κάτοικος εἰς Πέπανι τῆς Βοιωτίας.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.
12	Κωνσταντ. Κοτρώζης ἢ Κούτζικος, ποιμὴν, κάτοικος εἰς Ἀλμυρὸν τοῦ τουρκικοῦ κράτους.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.	Ὅμοιος.
13	Γεώργιος Γῶγος, ποιμὴν, κάτοικος εἰς Λάτρην τῆς Βοιωτίας.	'Απόπειρα ἀναίρεσεως.	18 Μαΐου 1840, πλησίον τοῦ χωρίου Ξυλικῶν.	13 Μαΐου 1844.	6 ἐτῶν εἰρκτή.	293 § 2, 49 § 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Δ. Γ. ΦΕΔΕΡ.

### ΔΗΛΩΣΕΙΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

(1)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5763.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 404.] α'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα πλημμελειοδικεῖον κατεδικάσθη τινὰ δι' ἀποφάσεώς του εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν, ἕνεκα αἰκίων ἀνευ προμελέτης, ἐπενεχθεῖσιν τὴν 27 Ἰουλίου π. ε. κατὰ τὴν θέσιν « Στυράκη βρύση » τῆς διοικήσεως Κυναιθῆς.

Ἐν Πάτραις, τὴν 6 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Α. ΣΑΡΔΕΛΗΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

(2)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5764.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 404.] β'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα πλημμελειοδικεῖον δι' ἀποφάσεώς του κατεδικάσθη τινὰ εἰς ἐξάμηνον καὶ τριῶν ἡμερῶν φυλάκισιν, ἕνεκα κλοπῆς καὶ τραυμάτων ἐκ προμελέτης, πράξεων τελεσθεισῶν τὴν 23 — 24 Ἰουνίου π. ε. κατὰ τὴν θέσιν Μύρωνα τοῦ χωρίου Μεγαράκι τῶν Πατρῶν.

Ἐν Πάτραις, τὴν 6 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Α. ΣΑΡΔΕΛΗΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

(3)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5765.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 404.] γ'.

Ὁ παρὰ τῆς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν δι' ἀποφάσεώς του, κατεδικάσθη γυναῖκά τινὰ εἰς τριμηνον φυλάκισιν, ἕνεκα μοιχείας, τελεσθεισῆς ἐντὸς τῶν Σουδων τῆς διοικήσεως Κυναιθῆς.

Ἐν Πάτραις, τὴν 6 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Α. ΣΑΡΔΕΛΗΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

(4)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5766.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 404.] δ'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν δι' ἀποφάσεώς του, κατεδικάσθη τινὰ εἰς τριμηνον φυλάκισιν, ἕνεκα ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς, τελεσθεισῆς τὴν 4 Ἰανουαρίου π. ε. ἐν Αἰγίῳ τῆς διοικήσεως Ἀχαΐας.

Ἐν Πάτραις, τὴν 6 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Α. ΣΑΡΔΕΛΗΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

(5)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5767.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 404.] ε'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν δι' ἀποφάσεώς του, κατεδικάσθη δύο τινὰς εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν, ἕνεκα αἰκίων μετὰ προμελέτης, ἐπενεχθεῖσιν τὴν 1 Νοεμβρίου π. ε. εἰς τὴν Ἀλμενιώτικα Καλύβια τῆς διοικήσεως Ἀχαΐας.

Ἐν Πάτραις, τὴν 6 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Α. ΣΑΡΔΕΛΗΣ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρ.]

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 4673.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 412.]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 25 ε. μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 474, 2637, ἀποφάσεώς του, κατεδικάσθη δύο κατοίκους τοῦ χωρίου Καταγάς, εἰς τριμηνον φυλάκισιν ἕνεκα μοιχείας, πραχθείσης ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ε. ἔτος εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον.

Ἐν Σπάρτῃ, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ εἰσαγγελεὺς Μ. ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ.

### ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

[Ἐλ. 14 Ὀκτωβρίου.]

(1)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 7573.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 408.] β'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 493, 494 καὶ 211 τῆς ποιν. δικονομίας. Ἐπειδὴ ὁ Παναγῆς Ἀθανασίου, Ἀγγελῆς Χρόνης, Βασίλειος Μαυρῆς, καὶ Ἰωάννης Μπαρμπάρης, κάτοικοι εἰς τὸν Πειραιᾶ, κατηγορούμενοι, ἐπὶ αἰκίσει ἐκ προμελέτης ἐδραπέτευσαν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των, ἢ δὲ πράξις περὶ ἧς κατηγοροῦνται προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀρθρ. 307 § 4 τοῦ ποιν. νόμου.

Καλοῦμεν αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθοῦν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἱερῆς κείμενον γραφεῖόν μας, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσωμεν, περὶ τῆς ὁποίας κατηγοροῦνται πράξεως.

Τὸ παρὸν κλητήριο ἐπίκριμα ὑπογραφὴν παρ' ἐμοῦ τοῦ δικαστικοῦ ὑπογραμματέως καὶ σφραγισθὲν μὲ τὴν ἐπίσημον ἡμῶν σφραγίδα, θέλει ἐνεργηθῆ ἐπιμελεῖα τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πλημμελειοδικαῖς Κ. εἰσαγγελέως κατὰ τὸ ἀρθρ. 494 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀυγούστου 1844.

(Τ. Σ.)

Ὁ ἀνακριτῆς Π. ΔΕΛΤΓΕΑΝΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Καμπάνης.



ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[Ελ. 15 Οκτωβρίου.] (1) [Αριθ. έγγράφ. 234] [Αρ. βιβλ. καταχ. 414.] α.

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών. Έπειδή και ο εφημερίδης Ύψωντος ο και Συμβολαιογράφων διέβησε προς ημάς εν αντιγράφω, διαθήκην του αποδιδώσαντος Παναγιώτου Αναστοπούλου, ήτις δημοσιευθήσεται, είδοποιούμεν τους έχοντας απ' αυτήν συμφέρον, όπως εμφανισθώσιν εις το άκροατήριον του δικαστηρίου τούτου, μετά παρέλευσιν δεκαπέντε ήμερών, απ' ής το παρόν πρόγραμμα δημοσιεύθη δια της εφημερίδος ο Έλληνικός Ταχυδρόμος, αντίγραφο του όποιου διευθυνθήσεται προς τον συντάκτην της εφημερίδος ταύτης δια καταχώρισιν, εν έτερον θέλει τοιχοκολληθή εις την αίθουσαν του δικαστηρίου τούτου, και άλλο εις την τελευταίαν κατοικίαν του διαθέτου.

Εν Τριπόλει, την 23 Σεπτεμβρίου 1841. Ο προεδρεύων δικαστής Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Α. Κ. Σινανιώτης.

[Ελ. 15 Οκτωβρίου.] (2) [Αριθ. έγγράφ. 236.] [Αρ. βιβλ. καταχ. 414.] β.

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών. Έπειδή και ο συμβολαιογράφος Τριπόλεως διέβησε προς ημάς εν αντιγράφω διαθήκην του αποδιδώσαντος Παναγιώτου Δημητρακοπούλου, κατοίκου Τριπόλεως ήτις δημοσιευθήσεται, είδοποιούμεν τους έχοντας απ' αυτήν συμφέρον, να εμφανισθώσιν εις το άκροατήριον του δικαστηρίου τούτου, μετά παρέλευσιν δεκαπέντε ήμερών από της δια της εφημερίδος του Έλληνικού Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως του παρόντος προγράμματος, αντίγραφο του όποιου διευθυνθήσεται προς τον συντάκτην της εφημερίδος ταύτης προς καταχώρισιν, εν έτερον θέλει τοιχοκολληθή εις την αίθουσαν του δικαστηρίου τούτου, και άλλο εις την τελευταίαν κατοικίαν του διαθέτου.

Εν Τριπόλει, την 26 Σεπτεμβρίου 1841. Ο προεδρεύων δικαστής Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Α. Κ. Σινανιώτης.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

[Ελ. 14 Οκτωβρίου.] (1) [Αρ. έγγράφ. 204 (1133).] [Αρ. βιβλ. καταχ. 405.] α.

Το δικαστήριον των εν Πάτραις πλημμελειοδικών. Συγκείμενον από τους δικαστάς Ιωάνν. Γαλλιάντσαν προεδρεύοντα, άπόντος του προέδρου Αλεξάνδρου Φωκά, Γεωργίου Τυπάλλον, Δημήτριον Α. Καρόκη, Πέτρον Γαλανόπουλον άνακριτήν, και τον πάρεδρον Αδαμάντιον Κεχράν, άπόντος του δικαστού Ν. Πεταλά, άνακριτού, παρόντων του εισαγγελέως Αθανασίου Π. Σαρδέλη, και του υπογραμματεύς Δημητρίου Γ. Τάτζη.

Συνελθόν έκτάκτως εις δημοσίαν συνεδρίασιν την 30 Σεπτεμβρίου 1844, δια να δικάσῃ τὸν ἐπὶ κλοπῇ κατηγορούμενον Ἰάκωβον Μωρῆ φυγόδικον. Το σύμβουλιον των ένταύθα πλημμελειοδικών, δια του ύπ' αριθ. 467 της ένδεκάτης Νοεμβρίου 1840 βουλευμάτος του, παρέπεμψε εις το άκροατήριον του δικαστηρίου τούτου τον εισημένον Ιάκωβον Μωρῆ, δια να δικασθῇ κατά τον νόμον, ως ύπάτιος ότι αυτογνωμόνος και άνευ της συγκαταθέσεως του Θεοδώρου Γεωργίου έλαβεν εις την κατοχήν του κατά τον Ιούλιον του 1839 από την οικίαν του εν ώρολόγιον, ή αξία του όποιου υπερέβαινε τας είκοσι ούχι δε και τας τετρακοσίας δραχμάς δια να το έχη παράνομως εις την έξουσίαν του, ήτοι επί παραβάσει του άρθρου 373 του ποιν. νόμου.

Κατά συνέπειαν του εισημένου βουλευμάτος ο παρά τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεύς, προσδιορίσας δικάσιμον τὴν σημερινήν ἐκλήτευσιν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας τὸς κάτωθεν μάρτυρας.

Τὸς μάρτυρας τῆς κατηγορίας, Θεόδωρον Γεωργίου, Βασίλειον Μαλαμάκη, και Γεωργίου Δημακόπουλον ἐνόρκως ἐξετασθέντα.

Άκροασάμενον τὸν εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν, και αἰτήσαντα συμφώνως με αὐτὴν, νὰ κηρυχθῇ ἐνοχὸς ὁ κατηγορούμενος τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενης πράξεως, νὰ καταδικασθῇ δὲ και εἰς δύο μηνῶν φυλάκισιν και εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίχης.

Ἰδὸν τὰ τῆς διογραφίας ἔγγραφα και σκεθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Έπειδή φυγόδικου όντος του κατηγορουμένου Ιακώβου Μωρῆ, εξεδόθη, ως εξαγεται, από τὰ επιδοτήρια της 21 και 24 Ιουνίου ε. ε. των κλητήρων Ν. Α. Καλιμάνη, και Α. Χρηστοπούλου, και τὸ ὑπ' αριθ. 15 παράρτημα της εφημερίδος ο Έλληνικός Ταχυδρόμος, τὸ ὑπ' αριθ. 3298, κλητήριο επίκριμα κατὰ τοῦ Ἰακώβ. Μωρῆ, τὸ όποιον και ετοιχοκολληθή εις την εν Αίγιῳ τελευταίαν διζμονήν του κατηγορουμένου και εις την καθέδραν του δικαστηρίου τούτου, εδημοσιεύθη δε και δια της εφημερίδος ο Έλληνικός Ταχυδρόμος, κατὰ τὰ άρθρα 460—462 της ποιν. δικονομίας, επομένως δύναται νὰ δικασθῇ ἐρήμην ὁ κατηγορούμενος.

Έπειδή ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου μάρτυρων Θεοδώρου Γεωργίου, Βασιλείου Μαλαμάκη, και Γεωργ. Δημακόπουλου ἐξάγεται, ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ἰάκωβος Μωρῆ, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1839 εἰσελθὼν εις τὴν οἰκίαν τοῦ Θεοδώρου Γεωργίου, ἀφῆρσεν ἐν ὄρωλόγιον, και ἐπώλησεν αὐτὸ εις τὸν Γεωργίου Μουλακιώτην δι' ἐν τάλληρον, οὗτος δὲ πρὸς τὸν Γεωργίου Δημακόπουλον, δια δύο τάλληρα.

Έπειδή ἡ αξία τοῦ ὄρωλόγιου, δὲν προέκυψεν παντάπασιν, ὅτι υπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμάς, ἐπομένως ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς πταίσμα.

Διὰ ταῦτα

Τὸ δικαστήριον, δικάζον ἐρήμην, και ἰδὸν και τὸ ἄρθρ. 82 τῆς ποιν. δικονομίας.

Κηρύττει ἐνοχὸν τὸν Ἰάκωβον Μωρῆ, ὅτι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1839 εἰσελθὼν εις τὴν ἐν Αἰγιῳ οἰκίαν τοῦ Θεοδώρου Γεωργίου, ἀφῆρσεν αὐτογνωμόνος ἐν ὄρωλόγιον ἀργυροῦν, τοῦ όποιου ἡ αξία δὲν υπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμάς, δια να το έχη παράνομως ὡς ἰδιοκτησίαν του, άνευ της συγκαταθέσεως του έχοντος δικαίωμα, ἐπὶ παραβάσει τοῦ άρθρου 695 τοῦ ποιν. νόμου έχοντος οὕτως « ἄρθρον 695 ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν άρθρων 375 και 425 γίνεται ἐνοχὸς κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτει ἢ καταστρέφει ξένην ἰδιοκτησίαν, τιμωρεῖται με κράτησιν ἢ με πρόστιμον. »

Οἱ ὅροι τῶν άρθρων 376 — 379, 391, 395, 425 και 426, ἐφαρμόζονται και ἐνταῦθα και

Καταδικάζει αὐτὸν εις εἴκοσι πέντε ἡμερῶν κράτησιν και εις τὰ ἔξοδα τῆς δίχης.

Διατάττει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὄρωλόγιου πρὸς τὸν Θεόδ. Γεωργίου ἰδιοκτητήν, και

Ἀνατίθει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας ἀποφάσεως εις τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα.

Έγένετο, ἀπεφασίσθη και ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ 1844 ἔτους και ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ο προεδ. δικαστής Ι. ΓΑΛΛΙΑΤΣΑΣ, Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ, Δ. Α. ΚΑΡΟΚΗΣ, Η. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΕΧΡΑΣ.

(Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Δ. Γ. Τάτζης.

(Ελ. 14 Οκτωβρίου.) (2) [Αρ. έγγράφ. 205 (1134).] [Αρ. βιβλ. καταχ. 405.] β.

Το δικαστήριον των εν Πάτραις πλημμελειοδικών.

Συγκείμενον από τους δικαστάς Ιωάννην Γαλλιάντσαν προεδρεύοντα, άπόντος του προέδρου Αλεξάνδρου Φωκά, Γεωργίου Τυπάλλον, Δημήτριον Α. Καρόκη, Πέτρον Γαλανόπουλον, άνακριτήν και τον πάρεδρον Αδ. Κεχράν, άπόντος του δικαστού Νικ. Πεταλά, παρόντων του εισαγγελέως Αθανασίου Π. Σαρδέλη και του υπογραμματεύς Δημητ. Τάτζη.

Συνελθόν έκτάκτως εις δημοσίαν συνεδρίασιν την 30 Σεπτεμβρίου 1844, δια να δικάσῃ τὸν ἐπὶ κλοπῇ κατηγορούμενον Ἰσμαὴλ Χουσεῖν Ὁθωμανὸν, φυγόδικον. Το σύμβουλιον των ένταύθα πλημμελειοδικών, δια του ύπ' αριθ. 155 της 42 Μαρτίου ε. ε. βουλευμάτος του παρέπεμψεν εις το άκροατήριον του δικαστηρίου τούτου, τον εισημένον Ισμαήλ, δια να δικασθῇ κατὰ τον νόμον, ως ύπάτιος, ὅτι συνοικίον μετὰ τοῦ Πέτρου Μαρκεζῆ, εις τὴν κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραλίαν κειμένην οἰκίαν τοῦ ΑΘ. Γιαννακοπούλου, ἀφῆρσε τὴν 2 Μαΐου 1840 εἴκοσι δύο τάλληρα, εις Αὐστριακά, πεντόφραγκα, και πεντόδραγμα, ἀπὸ τοῦ διασίκιον τοῦ εἰσημένου Π. Μαρκεζῆ, δια να τὰ έχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ήτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ άρθρ. 371 και 373 τοῦ ποιν. νόμου.

Κατὰ συνέπειαν του εισημένου βουλευμάτος, ο παρά τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεύς προσδιορίσας δικάσιμον τὴν σημερινήν, ἐκλήτευσεν τὸν τε κατηγορούμενον, μη εμφανισθέντα, και τὸν κάτωθεν τῆς κατηγορίας μάρτυρα Αθανάσιον Γιαννακόπουλον.

Άκούσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀπαγγέιλαντα συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας. Τὸν μάρτυρα Ἀθάν. Γιαννακόπουλον ἐνόρκως ἐξετασθέντα.

Άκροασάμενον τὸν εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν, και αἰτήσαντα συμφώνως με αὐτὴν νὰ κηρυχθῇ ἐνοχὸς ὁ κατηγορούμενος τῆς προσαποτιμένης αὐτῷ πράξεως τῆς κλοπῆς, νὰ καταδικασθῇ δὲ, ὡν φυγόδικος, εις φυλάκισιν ἐνὸς μηνός, και εις τὰ ἔξοδα τῆς δίχης.

Ἰδὸν τὰ τῆς διογραφίας ἔγγραφα και σκεθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Έπειδή, κατὰ τὰ συνδιασμένα ἄρθρ. 460—662 της ποιν. δικονομίας, ἐάν τις κατηγορηθῆις ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν εἶναι παρὼν, και ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διανομῆς του, και ἐπομένως ἐν τῇ προανακρίσει οὔτε ἐφυλακίσθη, οὔτε, ἐκδοθέντος κατ' αὐτοῦ, κλητηρίου ἐπίκριματος, ἐνεφανίσθη, και μολοντοῦτο παραπέμφθη εις τὸ δικαστήριον των πλημμελειοδικών ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ και ἄλλο επίκριμα ἐπιμελεία του παρά τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελείως, τὸ όποιον τρεῖς μῆνας τουλάχιστον πρὶν τῆς ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπίκριματι πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης δικασίμου ἡμέρας, τοιχοκολλοῦνται δημοσίως εις τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, και εις τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου των πλημμελειοδικών, και ἐκτὸς τούτου, δημοσιεύεται εις ἐν ἡ και πλεονα δημόσια φύλλα, ἐάν δὲ οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ μετὰ τὴν προθεσίμιαν ταύτην, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου των πλημμελειοδικών, δικάζεται ἐρήμην, και καταδικάζεται, συμφώνως με τὸ ἄρθρον 403 της αὐτῆς δικονομίας.

Έπειδή, ἐπὶ τοῦ προειρημένου, ὁ Ἰσμαὴλ Χουσεῖν Ὁθωμανός, κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ εις βαθμὸν πλημμελήματος, δὲν ἐνεφανίσθη, οὔτε ἐξετάσθη ἐν τῇ προανακρίσει, και τοι ἐκδοθέντος κατ' αὐτοῦ, κλητηρίου ἐπίκριματος, και μολοντοῦτο, παραπέμφθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, δια του ύπ' αριθ. 155 βουλευμάτος του συμβουλίου, των ένταύθα πλημμελειοδικών.

Έπειδή ἐπομένως, φυγόδικου όντος του κατηγορουμένου, εξεδόθη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ὑπ' αριθ. 3295, κλητήριο ἐπίκριμα, τὸ όποιον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου ε. ε. ἀποδεικτικῶ του κλητήρος Α. Χρηστοπούλου, και τοῦ ὑπ' αριθ. 15 παραρτήματος της εφημερίδος ο Έλ. Ταχυδρόμος, ετοιχοκολληθή ένταύθα, τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, και εδημοσιεύθη δια του ῤρθέντος παραρτήματος τὴν 27 Ἰουνίου ε. ε.

Έπειδή και τοι ἐνεργηθεισῶν των νομίμων διατυπώσεων, και παρελθούσης της τριμηνίου προθεσμίας, ὁ κατηγορούμενος Ἰσμαὴλ Χουσεῖν, δὲν ἀνεφανίσθη σήμερον, και ἐπομένως κατὰ τὰ συνδ. ἄρθρ. 462 και 403 της ποιν. δικονομίας, οὗτος δικάζεται ἐρήμην και καταδικάζεται.

Έπειδή ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος Αθανασίου Γιαννοπούλου, και τῆς συζητήσεως προέκυψεν, ὅτι ὁ Πέτρος Μαρκεζῆς ἐλθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κατηγορουμένου Ἰσμαὴλ Χουσεῖν κατέλυσε μετ' αὐτοῦ, εις τὴν κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραλίαν κειμένην οἰκίαν τοῦ ΑΘ. Γιαννοπούλου, ὅτι ὁ μηνυτής, παρόντος τοῦ κατηγορουμένου ἐκβαλὼν χρήματά ινα ἀπὸ τοῦ διασίκιον του, ἅμα ἐφθασεν ἐνταῦθα, ἀφῆσε τὰ ὑπόλοιπα 22 τὸν ἀριθμὸν τάλληρα, ἐντὸς τοῦ εἰρημένου διασίκιον του, κλείσας αὐτὸ με τὰς θελείας, ὅτι τὸ κλειδί τοῦ δωματίου, ἐνῶ κατέλυσεν, ἐβάστα ὁ κατηγορούμενος ὅστις κατὰ τὴν 2 Μαΐου π. ε. λαβὼν τὴν καπτόταν του, ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ εἰρημένου καταλύματος, ἀφῆσας ἀνοικτὴν τὴν οἰκίαν εἶχεν ἀνοίξει ὅ, ἀνατου, και ἔγεινεν ἄφαντος τῆς πόλεως κατὰ τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, λαβὼν διαβατήριον δι' Ἀθήνας.

Έπειδή, ἐκ τούτων ἀπάντων, προκύπτει, ὅτι ὁ εἰρημένος Ἰσμαὴλ ἀφαιρέσας ἔλαβεν εις τὴν κατοχήν του τὰ εἰρημένα εἴκοσι δύο τάλληρα αὐτογνωμόνος, και άνευ της συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐπομένως κατέστη ἐνοχὸς κλοπῆς, κατὰ τὸ ἄρθ. 374 τοῦ ποιν. νόμου.

Έπειδή ἡ πράξις αὕτη προνοεῖται και τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἄρθ. 373 τοῦ ποιν. νόμου, ὁρίζον οὕτως « ἡ κλοπῇ, ήτις δὲν ἔχει καμμίαν τὴν εις τ' ἀκόλουθα ἄρθρ. 374 και 375 ὁριζόμενων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιοτήτων, τιμωρεῖται με φυλάκισιν, ἐάν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαῖν τὴν αξίαν των εἴκοσι δραχμῶν. »

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον δικάζον ἐρήμην ἰδὸν και τὸ ἄρθ. 82 της ποινικῆς δικονομίας.

Κηρύττει ἐνοχὸν τὸν φυγόδικον, Ἰσμαὴλ Χουσεῖν Ὁθωμανὸν, ὅτι κατὰ τὴν 2 Μαΐου 1840 ἔλαβεν εις τὴν κατοχήν του αὐτογνωμόνος και άνευ της συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου, εἴκοσι δύο τάλληρα, ἀπὸ τοῦ διασίκιον τοῦ Πέτρου Μαρκεζῆ, κειμένην οἰκίαν τοῦ Αθάν. Γιαννακοπούλου, δια να τὰ έχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ήτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθ. 373 τοῦ ποιν. νόμου, και κατὰ συνέπειαν καταδικάζει αὐτὸν εις τριῶν μηνῶν φυλάκισιν και εις τὰ ἔξοδα τῆς δίχης.

Και ἀνατίθει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας ἀποφάσεως εις τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα.

Άπεφασίσθη και ἐγένετο ἐν Πάτραις, τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ 1844 πρώτου ἔτους και ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ο προεδ. δικαστής Ι. ΓΑΛΛΙΑΤΣΑΣ, Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ, Δ. Α. ΚΑΡΟΚΗΣ, Η. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΕΧΡΑΣ.

(Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Δ. Γ. Τάτζης.

[Ελ. 14 Οκτωβρίου.] [Αριθ. έγγράφ. 113.] [Αρ. βιβλ. καταχ. 410.]

Το εν Λαμία δικαστήριον των πλημμελειοδικών.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Αναστασίου Χριστοπούλου προέδρου, Φραγ. Στρατομάτη, Μανουὴλ Βερνάρδου, Ἀνδ. Σγούτα, και Μάρκου Κερκυροπούλου, παρέδρου, κωλυομένου τοῦ άνακριτοῦ δικαστοῦ Χριστοδούλου Αὐγερινού εις ἀνακριτικὰς ἐργασίας.

